

Belangrijke lessen over de Levitische offers

WOL, 4-4-2012, <http://wayoflife.org>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling, tenzij anders vermeld
Vertaling + schema van de offers door M.V.

Vier hoofdtypen van offers, volgens Ps 40:7 en Hb 10:5-9			
Slachtoffer	Spijsoffer	Brandoffer	Zondoffer
Specifieker			
Slachtoffer (sv + HSV) Sacrifice (KJV)	Spijsoffer (sv in Ps; HSV in Hb) Offerande (sv in Hb) Graanoffer (HSV in Ps) Offering (KJV)	Brandoffer (sv + HSV) Burnt offering (KJV)	Zondoffer (sv + HSV in Ps) Offer voor de zonde (sv + HSV in Hb) Sin offering (KJV in Ps) Offering for sin (KJV in Hb)
Benamingen in Leviticus			
Lv 3 Lv 7:11v	Lv 2 Lv 6:14v	Lv 1 Lv 6:8v	Lv 4 & 5 Lv 6:24v; 7:1v
Dankoffer (sv + HSV) Peace offering (KJV) Vredeoffer (NBG)	Spijsoffer (sv) Graanoffer (HSV) Meat offering (KJV; meat ≠ vlees = voedsel, zie Genesis 1:29-30)	Brandoffer (sv + HSV) Burnt offering (KJV)	Zondoffer & Schuldoffer (sv + HSV) Sin offering & Trespass offering (KJV) (Schuldoffer = bijzondere vorm van Zondoffer)
Maaltijdooffers		Verzoeningsoffers	

Hierna enkele belangrijke lessen over de Levitische offers.

1. De mens is een zondaar en is afgescheiden van de heilige Schepper God wegens zijn overtreding van Gods wet.
2. Enkel door een aanvaardbaar offer kan de mens verzoend worden met God. Het offer vereist zowel het bloed als de dood van een volmaakt, onschuldig slachtoffer, iets dat vervuld werd in Christus. God betaalde een grote prijs voor de redding van de mens doordat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf om te lijden en te sterven aan het kruis. Redding is niet verkrijgbaar door middel van eigen goede werken, oprechtheid, eerlijkheid of religie.
3. Er is slechts één werk van redding. Net zoals de Israëliet het juiste offer moest brengen, op de juiste plaats, op de juiste manier, zo moet de zondaar tot God komen op de voorgeschreven manier door het ene Evangelie en de ene Redder.
4. Dezelfde redding is verkrijgbaar voor alle mensen, rijk en arm, leiders en dienaren (Leviticus 1:14; 4:22, 27).
5. Alle Levitische offers wijzen op Christus en de verschillende karakteristieken van Zijn reddingswerk. Hij is alles wat de zondaar nodig heeft voor God, en in Christus is de gelovige zondaar tenvolle aanvaard. Zie 1 Korinthiërs 1:30; Efeziërs 1:3. De gelovige moet leven in het bewustzijn van de gave die hij bezit in Christus en Zijn offer.

“Wij moeten uiterst dankbaar Zijn onschatbare gave ontvangen. Met andere woorden: wij moeten door geloof Christus accepteren als ons vijfvoudig offer (Lv; in Ps en Hb zijn het 4 categorieën van

offers), als de enige basis waardoor wij gered zijn en onze standplaats hebben voor Gods aanzijn. Laten we ochtend na ochtend, telkens als we ontwaken, bewust zijn dat wij door het **brandoffer** van Christus door God aanvaard en gezegend zijn, dat wij door Zijn **vredeoffer** het recht hebben met Hem te communiceren, dat door Zijn **zondoffer** elk gebrek is verholpen en elke fout vergeving zal vinden” (James Gray, *Concise Bible Commentary*).

6. De volmaaktheid en genoegzaamheid van Christus’ offerande wordt op vele manieren benadrukt, zoals in de veelvuldige aspecten van de offers (**brand-, vrede-, spijs-, zond- en schuldoffers**), de smetteloosheid van het offer (“zonder enig gebrek”, Leviticus 1:3), het zeventvoudig spreken van het bloed (Leviticus 4:6), en het continue branden van het **brandoffer** (Leviticus 6:13). Op al deze manieren leert Leviticus: “Christus is alles wat ik nodig heb”. Zie Hebreëen 10:10, 14.

7. Alhoewel God de weg tot verzoening voorzien heeft, moet de individuele zondaar de verzoening *verwerven*. Elk individu moest het offer voor God brengen op de voorgeschreven manier. Dit geeft het feit aan dat elke zondaar tot God moet komen en zijn zonde moet erkennen en zijn geloof moet stellen in Jezus Christus. God heeft het Offer voorzien, Jezus is gestorven voor de zonden van de wereld, maar mensen moeten Hem *ontvangen*. Wanneer de aanbieder zijn handen op het offer legde, toonde hij zijn nood eraan en zijn identificatie ermee (Leviticus 1:4). Dit staat symbolisch voor berouw, bekering en geloof. Evenzo moet de gelovige vóór God komen wanneer hij zondigt om dagelijks genade te ontvangen (Hebreëen 4:16; 1 Johannes 1:9).

8. Redding is een omwisseling. Christus nam de plaats van de zondaar in, en de zondaar neemt de plaats van Christus in. Zie 2 Korinthiërs 5:21.

9. Christus’ leven en offer was een aangename geur voor God de Vader (Leviticus 1:17; 2:9; 3:5). God getuigde ervan dat het Hem behaagde wat de Zoon deed, zowel via de profeten als direct met een stem uit de hemel (Jesaja 42:1; Mattheüs 3:17; 17:5). Christus is de geliefde van God, en de gelovige is aangenomen in de Geliefde (Efeziërs 1:3).

10. Redding is niet slechts een kwestie van vergeving van zonde; het is een kwestie van toewijding aan God, met Hem te wandelen in zoete gemeenschap, en Hem te dienen. Er was niet enkel het **zondoffer**, maar ook het **brandoffer** en het **spijsoffer**. Redding betekent niet een ticket voor de hemel afhalen, waarbij je een “zondaarsgebed” bidt, om daarna je leven te leven zoals ervoor. Redding betekent dat je in een juiste en intieme relatie komt met God door Christus, als een geadopteerde zoon of dochter, en Hem te dienen als een discipel, een priester, een gezant, een soldaat.

11. De gelovige moet het beste van zichzelf geven aan Christus. Dit werd te kennen gegeven door het **beweegoffer**, waarbij de borst en de rechter schouder (SV + KJV) van het **dankoffer** bewogen werden voor de Heer (Leviticus 9:21). Het borststuk betekende de passie en toewijding van iemands hart, en de rechter schouder (HSV: rechter achterbout) iemands kracht en gedrevenheid voor de dienst. Vergelijk Romeinen 12:1-2.

12. De gelovige moet Christus’ leven en voorbeeld navolgen. Christus is de wet en de regel voor het leven van de gelovige. Terwijl Christus de grote Hogepriester is, is elke gelovige ook een priester die moet wandelen op Christus’ wijze, en geestelijke offers moet brengen die welgevallig zijn voor God (1 Petrus 2:5, 9).

“Laten we eraan denken dat wij ons dagelijks moeten overgeven om in de gezegende voetstappen te treden van Zijn heilige leven. Nadat we Hem hebben aangenomen en ons voor God vereenzelvigd hebben met Hem als ons slachtoffer, door geloof, kunnen we Zijn voorbeeld volgen. Eerder staan we niet in de positie om dat te kunnen. Hij is ons **brandoffer**, een volmaakte toewijding aan God, maar we worden ook in Hem bevolen onze “lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst” (Rom. 12:1). Hij is ons **spijsoffer** aan God gepresenteerd ten dienste aan de mens; wij horen ook ‘onze naaste te behagen ten goede, tot opbouw’ (Rom. 15:2). Hij is ons **vredeoffer** (KJV + NBG), dat vrede maakt en vrede onderhoudt tussen God en ons, maar ook wij horen vredestichters te zijn (Matt. 5:9; Rom. 12:18; 14:19; Heb. 12:14; 1 Pet. 3:11). Het is onmogelijk voor ons dat wij verzoening voor zonden zouden doen op de manier zoals Hij dat deed, maar in zekere zin kunnen wij dat wel: “Draag elkaars lasten, en vervul zo de wet van Christus” (Galaten 6:2). (James Gray, *Concise Bible Commentary*).

13. De gelovige volgt Christus door zich naar Hem toe te neigen en Hem toe te eigenen. Het christelijke leven is niet louter een kwestie van Christus imiteren en Zijn voorbeeld volgen; het is een kwestie van toegenegenheid aan en vereenzelviging met de Christus die in ons woont door Zijn Geest. Zie Galaten 2:20. Dit werd uitgebeeld door het eten van de voorgeschreven offers (Leviticus 10:12-15). De borst en schouder van de **vredeoffer** beelden Christus' karakter en kracht uit, en door het te eten gaf de priester aan dat hij zich Christus eigen maakte, zich met hem vereenzelvigde, zodat Christus' hart en Christus' kracht in hem zouden vloeien. We zien dezelfde voorstelling in het Avondmaal van de Heer. Door het eten en drinken, beeldt de christen zijn eenheid uit met Christus en Zijn Offer, zowel voor redding als voor de dagelijkse wandel.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm